

Per Benander 70 år

Det är karakteristiskt för nutida svensk entomologi, att många av dess — även internationellt sett — mest namnkunniga specialister är män utan officiell vetenskaplig utbildning. Drivna av ett okuvligt naturintresse har de uppfostat sig själva och utan anvisningar åt sig utvalt en insektgrupp, där de sedan kommit att inta platsen som *primus inter pares*. Fem av dem har kreerats till filosofie hedersdoktorer.

Per Benander är en av dessa. I 40 år har han skött skollärares yrke, så gott som hela tiden i Borgeby i Skåne, och jämsides därmed utvecklats till landets främste — i långa tider ende — specialist på en av insektvärldens allra svåraste grupper, Microlepidoptera (»småfjärilar»). Han hörde inte till dem som förhastar sig och ivrigt slänger iväg uppgifter till tidskrifterna för att få se sitt namn i tryck. Först 1917 (Ent. Tidskr.) publicerade han under »Smärre meddelanden» en blygsam sida, som dock innehöll en lång rad för landet nya Micros. Men från 1924 går knappast ett år utan någon publikation från hans hand (de flesta i Ent. Tidskr.; från 1937 huvudsakligen i Opusc. Ent.). Och det är nu inte längre fråga om enkla faunistiska notiser, utan om revisioner av svåra artgrupper eller hela släkten, och om larvernas taxonomi och biologi (främst »Zur Biologie einiger Kleinschmetterlinge, I—IV; Ent. Tidskr. 1924, 1928, 1929; Zeitschr. wiss. Ins.-biol. 26. 1931; »Die Gelechiidenraupen», Opusc. Ent. 1937). Störst bland revisionerna, och särdeles viktiga, är de av *Coleophoridae* och *Lithocolletidae* (Opusc. Ent. 1938—39, resp. 1944). I »Svensk Insektfauna» har Benander skrivit Gelechiiderna (1928) och Tortricina (1950). Mest välkommet var, då han 1946 (Opusc. Ent.) utgav microlepidopter-delen av Cat. Ins. Sueciae. Den är mer än vad titeln anger, ty som bihang följer en lista med kritiska anmärkningar om synonymer o. d.

Genom alla dessa skrifter och genom sin enastående hjälpsamhet i allt bestämningsarbete har Benander spelat en oundgänglig roll som uppfostrare av unga entomologer, och han är nu lyckligtvis inte längre ensam om sin specialitet.

Entomologiska Sällskapet i Lund står i särskild tacksamhetsskuld till Benander, som varit dess skattmästare i 25 hela år. Vid Sällskapets sammanträden har han ytterst sällan saknats och de vetenskapliga meddelanden han därvid lämnat, har varit många och värdefulla. Han är dessutom berömd för sina goda revisionsmiddagar.

Med sitt rosiga utseende och sitt tillbakadragna men på samma gång underfundigt glada sätt, kan Per Benander sannerligen inte tas för en 70-åring, knappast heller för en berömd vetenskapare. Han eftersträvar förvisso inte att uppträda i någondera rollen. Sin själsliga spänst bevisar han bäst genom att nu plötsligt vilja kasta sig på en ny arbetsuppgift, de minerande växtstekellarverna.

Carl H. Lindroth.